

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/77/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010294
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3824010294.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Miroslavy Šibíkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. októbra 2025 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. A., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava v inej veci, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/33/2024 zo dňa 06.05.2025 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku výrok o uloženom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný A. B.

odsudzuje

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 3 a § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/33/2024 zo dňa 06.05.2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) bolo rozhodnuté nasledovne (citácie):

O b ž a l o v a n ý : A. B. E. F. G. H. I. B. , nar. XX.XX.XXXX v Lučenci,
trvale bytom D. A., t. č. bytom A.,
J. K. XXX/XX u D. F.,
uznáva sa za vinného, že

1) dňa 04.10.2023 v presnejšie nezistenom čase od 10.30 hodiny do 11.00 hodiny v Prievidzi na ulici Nábrežná v OD Kaufland na predajnej ploche, v uličke s pečivom odcudzil mobilný telefón značky CUBOT NOTE 7, L.: XXXXXXXXXXXXXXXX a to takým spôsobom, že ho vytiahol poškodenej L. M. z predného vrečka rucksaku, ktorý mala počas celej doby nákupu na sebe, čím spôsobil poškodenej L. M. škodu odcudzením mobilného telefónu vo výške 50 eur,

dňa 04.10.2023 v presnejšie nezistenom čase od 10.30 hodiny do 11.00 hodiny v Prievidzi na ulici Nábrežná v OD Kaufland na predajnej ploche, v uličke so zeleninou odcudzil hnedú koženú peňaženku s obsahom finančnej hotovosti vo výške 110 eur a to takým spôsobom, že ju vytiahol poškodenej L. N.

z bledohnedej plátenej tašky, ktorú mala v nákupnom vozíku v tesnej blízkosti pri sebe, čím spôsobil poškodenú L. N. škodu odcudzením koženej peňaženky a finančnej hotovosti vo výške 120 eur,

pričom uvedené skutky spáchal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného sudu Zvolen, sp. zn. 5T/145/2019 zo dňa 25.03.2022 v spojení s rozsudkom Krajského sudu Banská Bystrica, sp. zn. 3To/63/2022 zo dňa 16.11.2022, právoplatným dňa 16.11.2022 uznaný vinným za spáchanie pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c), písm. f), ods.3 písm. a), písm. b), ods.4 písm. b), písm. f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a za prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods.1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019,

2) obvinený dňa 15.10.2023 v bližšie nezistenom čase v priestoroch bytu v mieste trvalého bydliska poškodenej D. F. na ulici J. O. XXX/XX G. A. odcudzil z voľne položenej peňaženky poškodenú finančnú hotovosť vo výške 10 eur a platobnú kartu číslo XXXX XXXX XXXX XXXX, vydanú k bankovému účtu poškodenej číslo P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v 365.bank, a. s., pričom následne touto platobnou kartou v meste Prievidza vykonal neoprávnené bezkontaktné platby a výbery finančnej hotovosti z bankomatu a to:

- dňa 15.10.2023 v čase o 21.08 hodine dva výbery hotovosti v sume 300 eur a 30 eur v bankomate VÚB číslo S6AV382F na ulici M. R. Štefánika 3,

- dňa 16.10.2023 v čase o 00.37 hodine a v čase o 01.10 hodine výbery hotovosti v sume 200 eur a 10 eur v bankomate Slovenskej sporiteľne číslo AF00 na ulici T. Vansovej,

- dňa 16.10.2023 v čase o 03.39 hodine kúpu cestovného lístka v sume 4,05 eur v spoločnosti ZSSK, a. s., na ulici T. Vansovej,

- dňa 16.10.2023 v čase o 03.41 hodine kúpu nezisteného napoja v sume 0,70 eur v kávomate ŽSR na ulici T. Vansovej, kde uvedeným konaním spôsobil poškodenú D. F. škodu vo výške 554,75 eur,

pričom tento skutok spáchal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného sudu Zvolen, sp. zn. 5T/145/2019 zo dňa 25.03.2022 v spojení s rozsudkom Krajského sudu Banská Bystrica, sp. zn. 3To/63/2022 zo dňa 16.11.2022, právoplatným dňa 16.11.2022 uznaný vinným za spáchanie pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c), písm. f), ods.3 písm. a), písm. b), ods.4 písm. b), písm. f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a za prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods.1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019,

teda

v bode 1) a 2)

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, sčasti čin spáchal na veci, ktorú mal iný na sebe a pri sebe, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

v bode 2)

neoprávnené použil platobný prostriedok,

čím spáchal

v bode 1), 2)

pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods.1 písm. a), sčasti písm. d), ods.2 písm. b), ods.3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, sčasti v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení Zákona číslo 40/2024 Z. z.

a za to sa

odsudzuje:

Podľa § 212 ods.3 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods.1 Trestného zákona k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej L. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., Q. X/XX škodu vo výške 120 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho prokurátor písomne a v zákonnej lehote napadol odvolaním čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol aj nasledovné (citácie):

Hoci tento rozsudok súdu vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného považujem za zákonný a primerane odôvodnený, dovoľm si nesúhlasiť s uloženým trestom odňatia slobody, ktorý považujem za neprimeraný vzhľadom na osobu obžalovaného a celkovú závažnosť spáchanej trestnej činnosti.

Súd totiž v rámci odôvodnenia tohto výroku predovšetkým poukázal na to, že pri ukladaní trestu sa riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, s tým, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h) a §37 písm. m) Trestného zákona a zároveň vzhľadom na odsúdenie vo veci Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 22T/40/2014 zo dňa 12.05.2014 bolo potrebné pri ukladaní trestu použiť aj ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona, a teda základnú trestnú sadzbu vo výmere 2 roky až 8 rokov zvýšiť na výmeru 4 rokov až 8 rokov odňatia slobody, pričom konaním obžalovaného bola v prípade všetkých stíhaných skutkov spôsobená škoda v celkovej výške 724,75 Eur, avšak poškodené D. F.

a L. M. si škodu v súdnom konaní neuplatnili a preto bol obžalovaný zaviazaný len na náhradu škody poškodenej L. N. a to vo výške 120,- Eur, takže následok trestného činu bol relatívne nízky. Uloženie trestu v prvej polovici upravenej trestnej sadzby by tak bolo podľa názoru súdu s prihliadnutím na výšku spôsobenej škody neprimerane prísne a preto pri ukladaní trestu prihliadol na ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Prokurátor má naopak za to, že nie sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

V zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona sa súdu umožňuje mimoriadne znížiť trest páchatelom, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a. Výnimočnosť použitia tohto ustanovenia o znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom vyplýva už zo samotného názvu tohto ustanovenia. Nejde teda o pravidelný postup súdu a tiež preto jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu,

pokiaľ ich význam a intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú. Tieto okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo sa vyskytujú len v ojedinelých prípadoch.

Pomermi páchatel'a sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený

v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste.

Pomermi páchatel'a umožňujúcimi použitie § 39 ods. 1 Trestného zákona sú v zmysle ustálenej súdnej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky, viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných, stav zníženej príčetnosti páchatel'a (ak nie je možný iný zákonný postup), vážna choroba páchatel'a, (pri ktorej by výkon trestu odňatia slobody bol pre páchatel'a zvlášť obtiažny, alebo by mal pre neho zvlášť nepriaznivé následky), nevyliciteľná choroba, zdravotný stav rodiny páchatel'a a pod.

Podľa prokurátora však v danom prípade žiadna okolnosť prípadu, ani pomery páchatel'a vo vyššie uvedenom smere u obžalovaného zistené neboli, pričom je potrebné poukázať aj na to, že zistenie týchto skutočností nekonštatoval ani súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a

a tieto konkretizovať, ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci (mimoriadne nezníženej) trestnej sadzby za neprímerane prísne.

V súvislosti s vyššie uvedeným si však v prvom rade dovoľujem uviesť, že súd napriek tomuto svojmu konštatovaniu v rámci ukladania trestu nijako túto skutočnosť nezohľadnil, resp. jeho rozhodnutie pri ukladaní trestu je jednostranne zamerané len na výšku škody spôsobenej obžalovaným bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom zohľadnené, že obžalovaný je skutočne osobou, ktorá sa prakticky neustále a aj napriek viacerým predchádzajúcim uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody, a aj uloženému nepodmienečnému trestu odňatia slobody na 5 rokov, z výkonu ktorého bol obžalovaný podmiennečne prepustený s probačným dohľadom dňa 10.03.2023 so skúšobnou dobou 5 rokov a s probačným dohľadom v trvaní 3 roky resp. dopúšťa páchania trestnej majetkovej a inej protiprávnej činnosti, čo je pravdepodobne determinované aj tým, že sa jedná o bezprístrešnú osobu.

Absencia uvedenia týchto dôvodov tak podľa môjho názoru spôsobuje arbitrárnosť súdneho rozhodnutia, a to jednak z hľadiska opomenutia individuálnej a generálnej prevencie, ale aj s prihliadnutím na to, že okolnosti prípadu, ktoré môžu odôvodniť postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona možno aplikovať len za predpokladu vyjadreného

v zákone, t.j. že je daný materiálny predpoklad pre takýto postup spočívajúci v tom, že použitie nezniženej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Výnimočnosť použitia tohto ustanovenia navyše vyplýva už zo samotného jeho názvu. Nejde teda o pravidelný postup súdu a tiež preto jeho použitie nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti.

Všetky uvedené podmienky navyše musia byť splnené kumulatívne a nemožno medzi ne zaradiť len skutočnosť, že páchatel' svojím konaním spôsobí relatívne nižšiu škodu a taktiež nepostačuje, že zákon ustanovuje za konkrétny trestný čin trestnú sadzbu, ktorá sa môže subjektívne javiť ako prísna, avšak v danom prípade bola spôsobená opätovným spáchaním zločinu obžalovaným.

Obžalovaný bol doposiaľ 16 krát súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť - krádeže, opakovane mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, v období od 30.11.2017 do 09.01.2024 sa dopustil 2 krát priestupkov proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch.

Obžalovaný je slobodný a bezdetný. Oficiálne je nezamestnaný. Osobné pomery, rodinné pomery a zdravotný stav obžalovaného nevykazujú žiadne výnimočné skutočnosti, ktorými by bolo možné odôvodniť mimoriadne zníženie trestu.

Pokiaľ ide o okolnosti daného prípadu, trestná činnosť nebola spáchaná za okolností, ktoré by jej závažnosť výrazne znížovali.

Súdom uložený trest obžalovanému považujem za prílišne benevolentný a za nedostatočný na nápravu páchatel'a, ktorý ho neodradí od páchania ďalšej trestnej činnosti a za nedostatočný na ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu nezabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a nevytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Uložený trest nespĺňa predpoklady podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona. Je zjavné, že predchádzajúce odsúdenie nenapravilo obžalovaného natoľko, aby ho odradilo od páchania opätovnej trestnej činnosti a tejto sa navyše dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorá by mu uplynula až 10.03.2028. Uložený trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby obžalovaného vôbec neprevychová a nebude ho akokoľvek motivovať k náprave a absolútne nevystihuje mieru závažnosti skutku.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu.

Som toho názoru, že trest tak, ako bol uložený, nevyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a ani neodradí iných od páchania trestnej činnosti. Obžalovaný ako recidivista bol odsúdený za úmyselný trestný čin, a preto by tomu mala zodpovedať aj miera spoločenského odsúdenia osoby páchatel'a a aj výška trestu, čo však uložený trest jednoznačne neplní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, mám za to, že v danom prípade neboli v priebehu doterajšieho trestného konania zistené žiadne okolnosti prípadu ani pomery páchatel'a umožňujúce použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona a teda neexistuje zákonný dôvod pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody obžalovanému pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti preto navrhujem, aby Krajský súd Trenčín podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/33/2024 zo dňa 06.05.2025 preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, ako aj preto, že bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona a uložený trest je zrejme neprimeraný.

Následne navrhujem, aby Krajský súd Trenčín podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol rozsudkom vo veci tak, že obžalovanému A. B. uloží podľa § 212 ods. 3, § 41 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36

písm. l), § 37 písm. h) m), § 38 ods. 2 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol aj nasledovné (citácie):

Obhajoba uvádza, že podané odvolanie v neprospech obžalovaného v časti výroku o treste zo strany OP považujeme za nedôvodné, pričom napadnuté rozhodnutie v časti výroku o uložení trestu považujeme za vecne správne a spoľahlivo odôvodnené, pričom tento výrok našiel spoľahlivú oporu vo vykonanom dokazovaní (za situácie, kedy obžalovaný urobil vyhlásenie o uznaní viny a súd ho prijal).

Súd dostatočne a zrozumiteľne uviedol dôvody, pre ktoré v prípade obžalovaného B. použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a zároveň správne dôvodil, že hoci obžalovanému svedčia dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona, tak tomuto v súlade so zaužívanou súdnou praxou nepriznal poľahčujúcu okolnosť aj podľa § 36 písm. n) Trestného zákona a to práve z dôvodu použitia § 39 ods. 1 Trestného zákona.

V plnom rozsahu sa stotožňujeme s odôvodnením zákonného sudcu, ktorý správne poukázal na skutočnú výšku spôsobenej škody spolu celkovo v sume 724,75 Eur, čo je suma, ktorá len o málo presahuje zákonnú hranicu malej škody.

Súd ďalej správne poukázal aj nato a nie je to bez významu, že v prípade právoplatného odsúdenia v tomto konaní obžalovaný bude musieť ešte vykonať zvyšky trestov, z ktorých bol podmienene prepustený z výkonu trestu.

Nad rámec zákonného zdôvodnenia napadnutého rozsudku je potrebné uviesť, že pre použitie kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 212 ods. 3, písm. b) Trestného zákona obžalovaný síce spáchal trestný čin na viacerých osobách, avšak v samom dolnom počte poškodených, nakoľko § 127 ods. 12 Trestného zákona hovorí o tom, že viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumejú najmenej tri osoby, čo je akurát prípad obžalovaného B., ktorý svojím konaním celkovo spôsobil škodu práve trom osobám.

Obhajoba má zato, že súd v súlade so zákonom rešpektoval aj jednotlivé podmienky pre ukládanie trestov uvedené v zákone a že z hľadiska individuálnej ako i generálnej prevencie je uložený trest dostatočný pre nápravu ako i potrestanie obžalovaného.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti podľa názoru obhajoby je možné subsumovať pod zákonom predpokladanú okolnosť uvedenú v § 39 ods. 1 Tr. zákona a v zákone označenú ako okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a.

Na záver je potrebné zdôrazniť, že aj v prípade, ak by odvolací súd skonštatoval, že v prípade obvineného na postup podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona neboli splnené zákonom stanovené podmienky, vzhľadom na vyhlásenie viny na hlavnom pojednávaní zo strany obžalovaného by mal súd inak aplikovať ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona a teda uložený trest by mal byť v konečnom dôsledku miernejší ako ten, ktorý požaduje uložiť obžalovanému prokuratúra.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto žiadame podané odvolanie prokuratúry v neprospech obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní v konečnom návrhu:

- Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry sa vyjadril nasledovne: „V celom rozsahu sa pridrižiam konečného návrhu, ktorý bol súčasťou písomných dôvodov odvolania podriadeného prokurátora.“
- Obhajca obžalovaného sa vyjadril nasledovne: „V celom rozsahu sa pridrižiam konečného návrhu, ktorý bol súčasťou písomného odôvodnenia k odvolaniu prokurátora.“
- Obžalovaný sa vyjadril aj nasledovne: „Súhlasím s konečným návrhom obhajcu. Nechcem nič viac dodať.“

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac najskôr dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytykaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto svojho postupu potom dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd nezistil sám také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutkov (čiastkových útokov) uvedených v obžalobe.

Podstatou odvolania prokurátora bola predovšetkým neprimeraná miernosť súdom prvého stupňa uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil nasledovne (citácie):

K osobe obžalovaného A. B. súd zistil, že sa jedná o bezdomovca. Obžalovaný bol dosiaľ riešený v priestupkovom konaní 2-krát a to v roku 2024. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný A. B. bol doposiaľ od roku 2000 do roku 2022 šesťnásťkrát súdne trestaný, z toho dvanásťkrát išlo o trestný čin krádeže a v troch prípadoch sa neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu v Lučenci,

sp. zn. 22T 40/14 zo dňa 24.04.2014, právoplatným dňa 12.05.2014 bol odsúdený za zločin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f), ods.3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na 3 roky v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 18.11.2016. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene, sp. zn. 5T/145/2019 zo dňa 25.03.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3To/63/2022 zo dňa 16.11.2022, právoplatným dňa 16.11.2022 za pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. c), písm. f), ods. 3

písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b), písm. f) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a za prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods.1 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, za čo mu bol uložený súhrnný spoločný nepodmienečný trest odňatia slobody na 5 rokov v ústave na výkon trestu

so stredným stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol podmienienečne prepustený s probačným dohľadom dňa 10.03.2023 so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov a s probačným dohľadom

v trvaní 3 rokov. Zároveň mu bolo uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu a povinnosť zamestnať sa alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie. Z uvedeného je zrejmé, že obvinený A. B. spáchal predmetné skutky v skúšobnej dobe podmienienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste, vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému za použitia 212 ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 38 ods.3 Trestného zákona, § 39 ods.1 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch bol

vo výkone trestu, súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu

so stredným stupňom stráženia. Súd v prípade obžalovaného zistil, že základná sadzba

u obžalovaného je 2 roky až 8 rokov. Pokiaľ prokurátor žiadal uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v prvej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby po použití § 38 ods. 3 Trestného zákona, teda zvýšenú dolnú hranicu o jednu tretinu, teda minimálne 4 roky, súd tomuto návrhu nevyhovel. Naopak, samosudca poukazuje na to, že trestnou činnosťou obžalovaný naplnil znaky zločinu, resp. prečinu, ale vzhľadom na výšku spôsobenej celkovej škody 724,75 eur, je podľa názoru súdu neprimerane

prísne ukladať obžalovanému nepodmienečný trest ako navrhoval prokurátor. Súd však v danom prípade využil ustanovenie § 39 ods.1 Trestného zákona a mimoriadne znížil obžalovanému trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby a uložil mu úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky. Samosudca dôvody mimoriadneho zníženia vidí v tom, že obžalovaný sa od počiatku k trestnej činnosti doznal a napomáhal orgánom činným v trestnom konaní /samosudca z toho dôvodu preto vo výrokovvej časti nedával poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného podľa § 36 písm. n) Trestného zákona/, taktiež samosudca poukazuje na okolnosti prípadu, keď škoda prevyšuje tesne presahuje malú škodu, t. j. sumu nad 700 eur, konanie obžalovaného na poškodeného mali len minimálny dosah na ich život a finančné zabezpečenie, keď len jedna z poškodených uplatnila nárok na náhradu škody. Podľa názoru súdu, uloženie nepodmienečného trestu v trvaní 4 roky by nespĺnilo svoj účel a preto súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody kratšieho trvania, pričom samosudca poukazuje aj na to, že v prípade právoplatnosti tohto rozsudku bude musieť obžalovaný ešte vykonať zvyšky trestov z ktorých bol podmienene prepustený z výkonu trestu.

Súd mal za to, že takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaného a splní aj svoj účel.

Odvolací súd uvádza, že s takýmto odôvodnením výroku o treste sa nestotožnil, keď po preskúmaní veci prisvedčil odvolacím námietkam prokurátora, že súdom prvého stupňa uložený nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanému je neprimerane mierny.

Odvolací súd pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej sa na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného (alebo skutkov uvedených) v obžalobe, vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (ako na napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatel'a môže odôvodňovať i mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Takýto postup je plne v súlade so Stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017.

Odvolací súd však pripomína aj to, že súdom prijaté vyhlásenie o vine neznamená „automaticky“ bez zohľadnenia ďalších skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu povinnosť súdu obžalovanému uložiť taký druh trestu (a v takej výmere), ktorý by inak nezodpovedal zásadám ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.).

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím

na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväži najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277

ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Podľa § 34 ods. 6 Tr. zák. tresty uvedené v § 32 možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Ak tento zákon neustanovuje inak, súd musí uložiť trest odňatia slobody za trestný čin podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorého spáchaním dochádza

k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie a pri ktorom rozsah trestného činu, spôsobená škoda alebo získaný majetkový prospech prevyšuje 50 000 eur, a za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje osem rokov.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a pri trestných činoch uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov. Ak sú pri vyhlásení o vine na hlavnom pojednávaní súčasne splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu podľa odseku 1 alebo 2, môže súd uložiť trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa odseku 3.

Odvolací súd podrobným preskúmaním veci dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nebol obžalovanému súdom prvého stupňa uložený v súlade s ustálenou súdnou praxou a je možné ho považovať za neprímerane mierny tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. a ako to v odvolaní namietal aj prokurátor. Podľa presvedčenia odvolacieho súdu súdom prvého stupňa uložený trest nemôže zabezpečiť ochranu spoločnosti pred ním ako páchatel'om tým, že mu najmä zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom takýto trest zároveň dostatočne nemôže vyjadriť ani jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Ďalej odvolací súd uvádza, že pre obžalovaným spáchané trestné činy, resp. pre ten najprísnejší z nich, zákonodarca určil trestnú sadzbu trestu odňatia slobody vo výmere 2 až 8 rokov, keď obžalovaný svojím konaním naplnil aj kvalifikovanú skutkovú podstatu zločinu krádeže podľa § 212 Tr. zák., keď čin spáchal závažnejším spôsobom konania na viacerých osobách – ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. Z uvedeného potom vyplýva, že výška celkovej spôsobenej škody nebola až tak podstatná pre správnu právnu kvalifikáciu konania obžalovaného.

Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že pri ukladaní trestu obžalovanému pri urobení jeho vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní neboli vôbec splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., ale ani za použitia ustanovenia § 39 ods. 5 Tr. zák., a to vzhľadom k osobe obžalovaného a jeho negatívne mu predchádzajúcemu spôsobu života.

K tomu je zároveň potrebné uviesť, že mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. i podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. je fakultatívnym inštitútom. Žiaden obžalovaný v rámci trestného konania nedisponuje právnym nárokom na mimoriadne zníženie trestu. Aplikácia mimoriadneho zníženia trestu je prejavom

diskrečného oprávnenia konajúceho súdu a je prípustná výlučne za splnenia zákonom stanovených podmienok.

Naviac možnosť mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. sa netýka len okolností prípadu alebo pomerov páchatel'a, ale súčasne musí byť splnená aj ďalšia zákonná podmienka, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, čo podľa názoru odvolacieho súdu určite nebol prípad obžalovaného.

V kontexte vyššie uvedeného odvolací súd z hľadiska okolností prípadu a pomerov obžalovaného konštatuje ďalej to, čo už v podstate uviedol (a zohľadňoval pri určovaní druhu a výmery trestu, i keď nesprávne a nedostatočne) aj súd prvého stupňa, a to, že:

- obžalovaný je tzv. špeciálny recidivista, opakovane páchajúci majetkovú trestnú činnosť a najmä trestný čin krádeže – súdne trestaný bol preň dokonca 13-krát, pričom pre spáchanie tohto trestného činu až 9 nepodmienečných trestov odňatia slobody (doposiaľ mu boli ukladané takéto tresty v rozmedzí 2 mesiace až 5 rokov),
- obžalovaný má v registri trestov už 16 záznamov o právoplatných odsúdeniach (2 sú cudzozemské),
- obžalovaný sa všetkých skutkov/čiastkových útokov dopustil len krátko po začatí plynutia skúšobnej doby určenej mu pri podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený aj pre zločin krádeže (skúšobná doba v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom na 3 roky plynie konkrétne od 10.03.2023),
- okrem toho bol obžalovaný už v rokoch 2002 a 2008 dvakrát podmiennečne prepúšťaný z výkonu iných dvoch trestov odňatia slobody,
- obžalovaný už bol v minulosti odsúdený aj pre zločin (viď napríklad odsúdenie pod sp. zn. 22T/40/2014 Okresného súdu Lučenec), a preto bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., teda zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, a trest odňatia slobody sa mu mal ukladať v upravenej trestnej sadzbe 4 až 8 rokov, resp. v upravenej trestnej sadzbe 4 roky až 10 rokov a 8 mesiacov, keďže mala byť aplikovaná pri ukladaní trestu aj tzv. asperačná zásada podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

Vyššie uvedené skutočnosti vo svojom súhrne preto podľa názoru odvolacieho súdu svedčia pre odôvodnený záver, že možnosti nápravy obžalovaného sú podstatne sťažené a javí sa, že účelom trestu by u obžalovaného mala byť najmä ochrana spoločnosti, resp. výkonom trestu mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Totíž ak ani najprísnejší druh trestu u nás opakovane uložený obžalovanému pred spáchaním teraz prejednávanej trestnej činnosti (a jeho následný opakovaný výkon) nesplnil svoj účel najmä v tom smere, že ho nevedol k vedeniu už len riadneho života na slobode bez páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, aj podľa názoru odvolacieho súdu neprichádzal u obžalovaného do úvahy iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody, resp. žiaden iný druh trestu by u neho nevedol k splneniu účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. V prípade obžalovaného preto dospel odvolací súd k záveru, že na splnenie účelu trestu je potrebné obžalovanému ukladať trest v základnej, resp. v upravenej trestnej sadzbe trestu odňatia slobody (4 roky až 10 rokov a 8 mesiacov).

V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že súd prvého stupňa správne pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadol k pritažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., keď obžalovaný už bol, ako vyplýva z vyššie uvedeného, v minulosti za trestnú činnosť viackrát odsudzovaný, pričom v registri trestov má evidované aj doposiaľ ešte nezahladené odsúdenia.

Nesprávne súd prvého stupňa ale prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a k pritažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., a tým porušil ustanovenia Trestného zákona – § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Obžalovanému nemala byť po správnosti priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., nakoľko odvolací súd pochybuje o skutočnom úprimnom oľutovaní (spáchania) trestných činov obžalovaným, a to vzhľadom k jeho už spomenutej „bohatej“ predchádzajúcej súdnej trestnosti.

Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti totiž predpokladá priznanie sa k spáchaniu trestného činu, ale súčasne aj jeho úprimné oľutovanie. Pritom záver o tom, či ide (išlo) skutočne o úprimné oľutovanie, nie je možné hodnotiť izolovane, teda nemá mať svoj jediný podklad vo vyjadreniach obžalovaného v priebehu trestného konania, ale súd prvého stupňa je povinný ho vyhodnotiť podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne (§ 2 ods. 12 Tr. por.).

Obžalovanému napokon nemala byť po správnosti priznaná ani priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., keď súd prvého stupňa, ako už bolo naznačené vyššie, správne aplikoval tzv. asperačnú zásadu podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a ukladal mu správne preto úhrnný trest, keď na to boli splnené zákonné podmienky predpokladané v tomto zákonom ustanovení.

Preto odvolací súd prisvedčil zásadným odvolacím námietkam prokurátora, že súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody obžalovanému vo výmere 2 roky je neprimerane mierny, a preto jeho výmeru týmto rozsudkom sprísnil na 5 rokov – § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., s tým, že mu zároveň už nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. – § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. a súdom prvého stupňa prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine zohľadnil v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Na výkon takto uloženého trestu odňatia slobody odvolací súd zaradil obžalovaného, rovnako ako súd prvého stupňa, do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože pred spáchaním trestných činov bol obžalovaný už opakovane vo výkone trestu odňatia slobody.

Takto uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanému považoval odvolací súd za primeraný i spravodlivý, a taký, ktorý môže zabezpečiť ochranu spoločnosti pred ním ako páchatelom tým, že mu najmä zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom takýto trest zároveň dostatočne vyjadrí aj jeho morálne odsúdenie spoločnosťou.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd o odvolaní prokurátora rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. týmto rozsudkom obžalovaného odsúdil na prísnejší trest odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.